Nedjelja, 15.05.2016.g.

Razgovarajući sa mnogom dragom braćom i sestrama u vjeri o našim

svakodnevnim kušnjama, dilemama u svakodnevnom svjetovnom i

duhovnom životu, često dotaknemo i temu, zapravo osnovu onog što bi

mi htjeli shvatiti da je smisao našeg postojanja ovdje na zemlji, zapravo,

ŠTO JE BOŽJI CILJ ZA NAS OVDJE NA ZEMLJI.

I svi mi imamo neko drugačije razmišljanje o tome.

Bog, vjera, Kraljevstvo Božje, vječni život, spoznaje, duhovnost, crkva,

mise, molitva,itd. neki su od odgovora u svemu tome. Tako je slično

razmišljala i jedna draga sestra u vjeri kada sam o tome s njom jednom

razgovarao.

A ja sam joj rekao da ja mislim da je to samo put.

Ono što ja osjećam i mislim, onako kako sam ja doživio ovaj naš život na

zemlji, je da je sve ono što kroz njega činimo naš put kojemu je cilj

SPASENJE NAŠE DUŠE.

TO JE JEDINI BOŽJI CILJ ZA NAŠ ŽIVOT.

A možda, ako imamo više tih darova od Gospodina, da Mu pomognem

spasiti i još koju dušu ljudikoje nam Gospodin šalje na naš životni put.

Bilo od članova obitelji, bilo od raznih prijatelja, poznanika i ljudi koje

smo sreli kroz svoj život.

CILJ NAŠEG ŽIVOTNOG PUTA JE SPASENJE NAŠE DUŠE.

A TOME SLUŽE SVE SPOZNAJE, SVA VJERA, SVE MISE, SVE

MOLITVE, SVA TRPLJENJA …

ZA SPASENJE NAŠE DUŠE.

A onda, kada će naša duša biti spašena, tada slijedi onozemaljsko,

VJEČNI ŽIVOT U KRALJEVSTVU BOŽJEM.

A GOSPODIN BOG, ON JE SVE PRISUTNI. BEZ NJEGA NIŠTA.

I kad sam to rekao i toj dragoj sestri u vjeri, i kad to kažem i drugim

dragim ljudima koje mi Gospodin pošalje na moj životni put, svi malo

zastanu, oči im se malo uozbilje i polako počnu širiti.

Neki nisu tako o tome razmišljali, neki su to drugačije shvaćali, nekima je

to nešto novo na njihovom životnom i vjerničkom putu.

SVOJ ŽIVOT POSVETITI SPASENJU SVOJE DUŠE. Kako to izgleda i

malo sebično!

Ali, i ono što činimo za druge mora biti usredotočeno tome, da posluži,

da pomognemo i drugima da spase svoje duše.

No, za to, da bi bilo iskreno i postojano, moramo i mi biti čvrsto na tom

putu.

Jer, nećemo nikome biti vjerodostojni i istiniti ako ćemo im govoriti što i

kako bi se trebali ponašati u vjeri i duhovnosti, ako se mi tako ne

ponašamo, tako ne živimo.

I često znam ponoviti da Gospodinu Bogu ništa drugo nije važno.

NJEMU JE JEDINO VAŽNO KOLIKO ĆE SE DUŠA SPASITI.

ZA ŽIVOT U NJEGOVOM VJEČNOM KRALJEVSTVU.

I KOLIKO ĆE IH PROPASTI ZA VJEČNI ŽIVOT U PAKLU SA

SOTONOM I SVIMA ONIM KOJI SU SE OKRENULI KONTRA

SVEMOGUĆEM BOGU.

SAMO TO JE GOSPODINU VAŽNO … SPASENJE NAŠE DUŠE.

Ako je samo to Njemu važno, zašto to onda ne bi bilo i nama najvažnije.

Zašto nam je to tako teško prihvatiti? Da je sve drugo nebitno u našem

životu, da nema nikakvih drugih važnijih ciljeva u našim životima osim

DA SPASIMO SVOJU DUŠU.

A za to treba mnogo, mnogo raditi i truditi se.

No, za to ćemo imati svu potrebnu pomoć od Gospodina samo ako si tako

postavimo cilj svojega života.

DA SPASIMO SVOJU DUŠU.

KAKO?

NA SVA PITANJA ĆEMO UBRZO DOBITI ODGOVOR NA RAZNE

NAČINE SAMO AKO PRIHVATIMO GOSPODINA BOGA KAO

JEDINOG, SVEMOGUĆEG, SVEVREMENSKOG.

I AKO MU ISKAŽEMO ŽELJU I DONESEMO ODLUKU DA ŽELIMO

DA SPASIMO SVOJU DUŠU.

I eto, tako gledajući na svoj život i na živote drugih dragih ljudi

oko sebe, sve počinje gledati drugačije.

Ono što je svjetovno, materijalne stvari, moć, vlast, ljepota,

važnost, itd. postaju nam manje bitne. Bitne taman toliko

koliko nam treba za svakodnevni život.

Nestaju strahovi i depresije oko budućnosti, postajemo mirniji

jer se u nama jedino javlja STRAH BOŽJI da ne uvrijedimo

Gospodina Boga.

Počinjemo dobivati radost svakodnevnog života, smisao

dobivaju one male stvari i sitnice koje nas čine upravo

onakvima kakvi mi jesmo.

Odnosi s drugim ljudima oko nas dobivaju neki drugi smisao jer i

sebi i njima želimo da SPASE SVOJE DUŠE, a kad tako

razmišljamo ona ti naši odnosi postaju puno jednostavniji nego

prije kada smo i mi i oni stremili ka svjetovnim ciljevima i

dobrima.

A SVE SAMO RADI TOGA JER SMO POSTAVILI ISPRAVNI CILJ

SVOJEG ŽIVOTA, JER SMO NAŠ CILJ POISTOVJETILI S CILJEM

ONOGA KOJI NAS JE STVORIO TAKVIM KAKVI JESMO I KOJI

NAS UPRAVO TAKVE LJUBI.

SA GOSPODINOM BOGOM.

TADA CIJELI NAŠ ŽIVOT I SVE U NJEMU, TAKVO KAKVO JE,

POČINJE DOBIVATI SMISAO.

Zato me posebno dotaknulo čitanje iz Pavlove poslanice Galaćanima gdje

govori o dobrim i lošim plodovima:

"… po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! Jer tijelo

žudi protiv Duha, a duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugom

***protivi da ne činite što hoćete… ***

A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost,

idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomora,

srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti,

pijančevanja, pijanke i slično.

Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što

čine, Kraljevstva Božjega neće baštiniti.

Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost,

dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema

zakona …"

Evo, pročitajmo još jednom ta djela koja Sveti Pavao naziva DJELIMA

TIJELA a radi kojih, ako ih činimo, nećemo si spasiti dušu, NEĆEMO

BAŠTINITI KRALJEVSTVA BOŽJEGA:

"• bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vračanje,

neprijateljstva, svađa, ljubomora, srdžbe, spletkarenja, razdori,

strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i slično."

Pa si iskreno priznajmo, svatko od nas za sebe, ne gledajući nikoga oko

nas, da li smo spremni za Kraljevstvo Božje …

MOJ PRELJUBLJENI DUŠE SVETI, VODI NAS,

JAČAJ, POTKREPLJUJ, ZADAHNI DA

MOGNEMO IMATI I DRUGIMA DAVATI

TVOJE PLODOVE I DJELA!

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI

LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE, VJEKOVA.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE GOSPODINA BOGA TROJEDINOG I

NNJEGOVU SVETU VOLJU.

MOLITE ZA NAS GRJEŠNIKE.